

கலைஞர் இயக்கவியல்: எழுத்துக் கலைஞர்!

■ நீரை.மகேந்திரன்

முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் நூற்றாண்டைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நாட்களில், தமிழ்நாடு அரசு அறிவித்த எழுத்தாளர் கலைஞர் குழு சார்பில், முத்தமிழ் தேர் தமிழ்நாடு முழுவதும் வலம் வந்து கொண்டிருக்கிறது.

கலைஞரின் எழுத்துலகப் பயணங்களைப் பெருமைப்படுத்தும் அந்தத் தேர்ப் பயணம் தொடர்பாக சமீபத்தில், அந்தக் குழுவில் இடம் பெற்றுள்ள, சிந்துவெளி ஆய்வாளரும், ஓய்வுபெற்ற ஆட்சிப்பணி அதிகாரியுமான ஆர். பாலகிருஷ்ணன் அவர்களோடு ஒரு உரையாடல் நிகழ்ந்தது.

“உலக அளவில் கலைஞரைப் போல ஒரு எழுத்தாளர் முழுநேர அரசியல்வாதியாக இருந்ததைக் கவனிக்க முடியவில்லை. அல்லது ஒரு அரசியல்வாதி முழுநேர எழுத்தாளராகவும் இருக்கவில்லை” என்றார். அதை ஒப்புநோக்கும் வகையில், உலக அளவிலான பல தரவுகளையும் குறிப்பிட்டார்.

முழுமையான அரசியல்வாதி, முழுமையான எழுத்தாளர்

வின்சன்ட் சர்ச்சில், பெர்னாட் ரஸ்ஸல் என பல அரசியல்வாதி எழுத்தாளர்கள் தொடர்ச்சியாக இயங்கியவர்கள் இல்லை. கம்யூனிச தத்துவத்தை உலகுக்கு அளித்த மாமேதை கார்ல் மார்க்ஸ், அந்தத் தத்துவத்தை ரஷ்யாவில் அதிகாரத்துக்குக் கொண்டு வந்த ரஷ்யப் புரட்சி நாயகன் விளாதிமிர் லெனின் ஆகியோருக்குப் பின்னர், முழுமையான அரசியல்வாதியாகவும், முழுமையான எழுத்தாளராகவும் விளங்கியவர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர்.

சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் நிறைந்த இந்திய சூழலில், தவிர நமது ஜனநாயக அமைப்பு முறையில் அரசியல்வாதியாக, ஆட்சி அதிகார நிர்வாகியாகச் செயல்பட்டுக்கொண்டே எழுத்துப் பணியையும் தொடர் செயல்பாடாகக் கொண்டிருந்தவர் கலைஞர் மட்டுமே. பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு, மகாத்மா காந்தி ஆகியோர் அரசியல் செயல்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தாலும் தொடர்ச்சியாக, தீவிரமாக எழுதியவர்கள் இல்லை.

திராவிடப் பேராசான்கள் தந்தை பெரியாரும், பேரறிஞர் அண்ணாவும் தொடர்ச்சியாகப் பேசியவை, எழுதியவை இருந்தாலும் கலை, இலக்கிய, திரைத்துறைச் செயல்களில் கலைஞரின் பங்கு தனித்துத் தெரியக்கூடியது. அவரது பேனா அந்தக் கலையில் புதியவற்றைத் தொட்டுள்ளது.

ஓய்வமை இல்லாத பயணம்!

கலைஞருக்குப் பிறகான சூழலிலும் அரசியல்வாதிகளாக உள்ளோர் எழுத்துப் பணி என்பது பகுதிநேர அல்லது பத்தி எழுதுபவர்கள் என்கிற அளவிலேயே உள்ளனர். இந்த அளவீடுகள் படி காங்கிரஸ் மூத்த தலைவர்கள் பசிதம்பரம், சசி தரூர் ஆகியோர் எழுத்துக்களைக் கவனிக்கலாம்.

காலத்தில் எழுதியவை, அவரது எழுத்துலகின் இரண்டாம் பாகமாகக் கொள்ளலாம். அதற்குப் பின்னர் எழுதியவை மூன்றாம் பாகமெனக் கொள்ளக்கூடியவை.

அதாவது, 1977-ஆம் ஆண்டுக்கும் 1989-ஆம் ஆண்டுக்கும் இடையிலான காலத்தில் அவரை இயக்கியவை கழகச் செயல்பாடுகள் மட்டுமல்ல, கலை இலக்கியச் செயல்பாடுகளும் தான். குறிப்பாக கலைஞர் இயக்கவியல் என்கிற கடந்த இரண்டு கட்டுரைகள் பேசிய காலத்தில், அவர் எழுதியவையும் அதிகம்.

நேரத்தைக் கையாண்ட நிதானம்!

“1976-ஆம் ஆண்டு, தி.மு.க. ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட பின்னர், எதிர்க்கட்சியாகப் பணியாற்றிய நிலையில் ஓய்வான நேரத்தில் திரைப்படத் துறையிலும் மீண்டும் சற்றுக் கவனம் செலுத்தித் நேரம் கிடைத்தது” எனத் திரைப்படத் துறை தொடர்பான குறிப்பு ஒன்றில் குறிப்பிடுகிறார்.

கலைஞர் தனது காலத்தை எவ்வளவு நிதானமாக எதிர் கொண்டார் என்பதற்கு மிகப் பொருத்தமான உதாரணமாக ‘கலைஞரின் கவிதைகள்’ தொகுப்பினைக் குறிப்பிடலாம். 1976-ஆம் ஆண்டு நெருக்கடியை சந்தித்து, 1977-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் வெற்றி வாய்ப்பை இழந்த நிலையில், ஒரு படைத்தலைவன் இழப்புகளுக்குப் பின்னர், தவறுகளை ஆய்வு செய்யக்கூடிய அந்தக் கணத்தில், கலைஞரோ

**அவர் தனிப்பட்ட முறையில்
இயங்கியது மட்டுமல்ல, கலை
இலக்கிய ரீதியான பண்பாட்டு
அசைவுகளையும் தமிழ்நாட்டில்
உருவாக்கியதில் குறிப்பிடத்தக்க
பாகம் வகிக்கிறார்.**

‘கலைஞரின் கவிதைகள்’ தொகுப்பினைக் கொண்டு வந்துள்ளார். 1977-ஆம் ஆண்டுப் பாரதி பதிப்பகம் கலைஞரின் கவிதைகள் தொகுப்பினைக் கொண்டு வந்துள்ளது.

இயங்கிக் கொண்டிருந்த பேனா!

அந்த 13 ஆண்டு காலத்தில் ‘வண்டிக்காரன் மகன்’, ‘நெஞ்சுக்கு நீதி’, ‘காலம் பதில் சொல்லும்’, ‘மாடி வீட்டு ஏழை’, ‘தூக்கு மேடை’, ‘பாலைவன ரோஜாக்கள்’, ‘பாடாத தேனீக்கள்’, ‘தென்றல் சுடும்’, ‘நியாயத்தராக’, ‘பொறுத்தது போதும்’, ‘பாச மழை’, ‘காலவலுக்குக் கெட்டிக்காரன்’, ‘வீரன் வேலுத்தம்பி’ எனப் பல திரைப்படங்கள் தொடர்ச்சியாக, அவர் எழுத்துக்களில் வந்துள்ளன

இந்தக் காலகட்டத்தில் முரசொலியில் தொடர்ச்சியாக உடன்பிறப்புக் கடிதங்கள் எழுதுகிறார். 1980-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1989-ஆம் ஆண்டு வரையில் மாதத்துக்குச் சராசரியாக 10 கடிதங்கள் எழுதியுள்ளார்.

1978-ஆம் ஆண்டு அரும்பு, வான்கோழி, பரதாயனம், 1979-இல் ஒரு மரம் பூத்தது, புனித ராஜ்ஜியம், நரன் மணிமாலை, 1981-இல் பேசும் கலை வளர்ப்போம், 1982-ஆம் ஆண்டு முடியாத தொடர்கதை, வைரமணிகள், 1983 -இல் தென்பாண்டிச் சிங்கம், 1985 -இல் இந்தியா? இந்தியாவா?, 1987-இல் சங்கத்தமிழ், 1988-இல் பொன்னர் சங்கர் எனத் தொடர்ச்சியாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அதற்கிடையே

நெஞ்சுக்கு நீதி உள்ளிட்ட தொடர்கள்.

இந்தக் காலத்தில் இலக்கிய நிகழ்வுகளும், இலக்கிய மேடைகளும் மிக அதிக அளவில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார். சற்றேறக்குறைய கவியரங்க நிகழ்வுகள் உச்சம் பெற்ற காலம் என அவற்றைச் சொல்லலாம். அதாவது அவர் தனிப்பட்ட முறையில் இயங்கியது மட்டுமல்ல, கலை இலக்கிய ரீதியான பண்பாட்டு அசைவுகளையும் தமிழ்நாட்டில் உருவாக்கியதில் குறிப்பிடத்தக்க பாகம் வகிக்கிறார்.

சட்டமன்ற, நாடாளுமன்றத் தேர்தல்கள், உள்ளாட்சித் தேர்தல்கள், கழகத்தின் முப்பெரும் விழாக்கள், மாநாடுகள், மக்கள் பிரச்சினைகளுக்கான போராட்டங்கள், சிறை, கொள்கைப் பயணங்கள், தொண்டர்களின் சந்திப்புகள் என ஒவ்வொரு நாளும் தொடர் செயல்பாடுகளினூடே அவரது பேனாவும் சகப் பயணியாக இயங்கிக் கொண்டே இருந்துள்ளது.

ஓய்வே எடுக்காத உழைப்பு

“ஓய்வெடுத்துக் கொள்க” என்று சில நண்பர்கள் கூறினர். ஓய்வெடுக்காமல் உழைத்தவன் இதோ ஓய்வு கொண்டிருக்கிறான் என்று என் கல்லறையின் மீதுதான் எழுதப்படும்” என்று பதில் சொன்னேன்” என 1985-ஆம் ஆண்டு “நெஞ்சுக்கு நீதி” என்னுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கலைஞரின் அந்தக் கற்றுதான், அவரை இன்னும் நூறு ஆண்டுகளுக்கும் ஒரு இயக்கத்தை எப்படி நடத்த வேண்டும் என்பதற்கான சான்றாக நாம் பார்க்க முடியும். ஆனால் ஒன்று, “இதோ ஓய்வு கொண்டிருக்கிறான் என, என் கல்லறையின் மீதுதான் எழுதப்படும்” என்று கலைஞரே குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அவர் இன்னமும் ஓய்வெடுக்கவில்லை, இயங்கிக் கொண்டேதான் இருக்கிறார். அவரைப் பற்றி எழுதுவதற்கும், பேசுவதற்கும், கொண்டாடுவதற்கும், கொள்கைப் பாய்ச்சல் நிகழ்த்துவதற்கும் அவரது இயக்கமே நமக்குக் கைகொடுக்கும்.

திராவிட இயக்க இதழ்கள் - ‘கிளர்ச்சி’

“திராவிட இயக்க வரலாற்றிலே ‘கிளர்ச்சி’யையும் அதன் ஆசிரியர் தோழர் தங்கப்பழம் அவர்களையும் எளிதில் மறந்துவிட முடியாது. வின் வம்பும், வீராப்பும் செய்து இயக்கத்துடன் மோதிய மாற்றுக் கட்சி இதழ்கள், அவர் தொடுத்தக் கண்ணியினால் கருகிய செய்தி மறக்கக் கூடியது அல்ல.

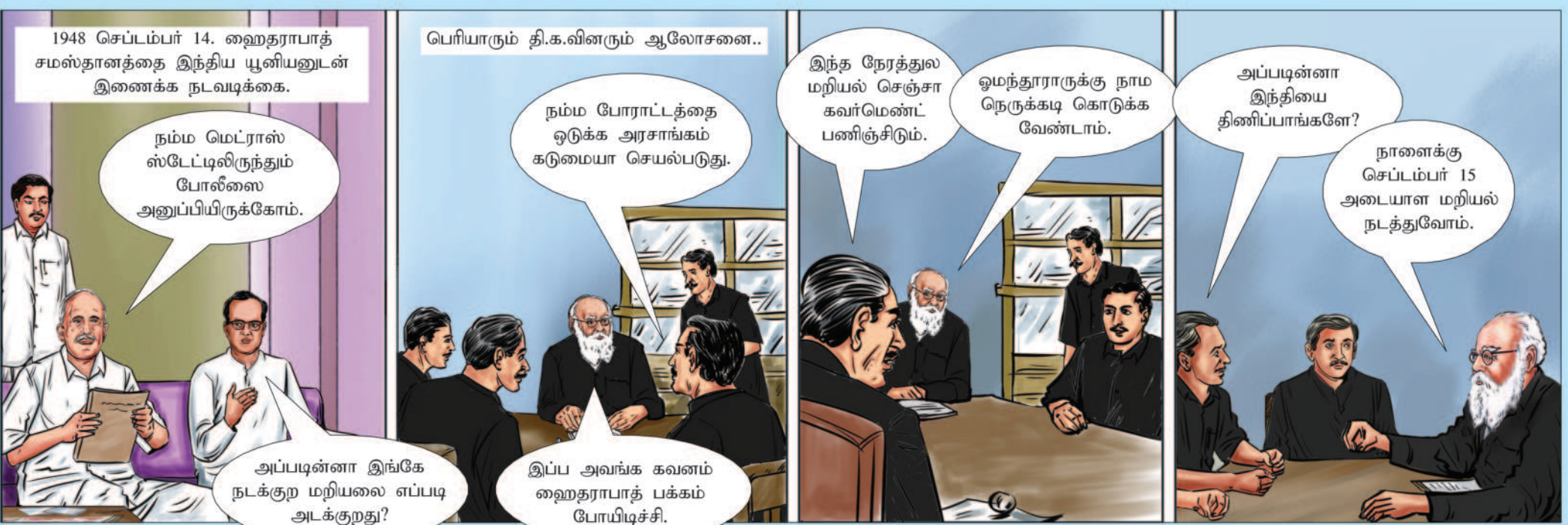
இப்படி ஒரு விளம்பரம் 20/8/54 தேதியிட ‘முரசொலி’ வர இதழில் வெளிவந்துள்ளது. மேற்கூறிய சிறப்புகளுக்குரிய ‘கிளர்ச்சி’, அன்றைய திரு நெல்வேலி மாவட்டம், தாத்துக்குடி நகரிலிருந்து திராவிடர் இயக்க வார இதழாக வெளி வந்து, பிறகு மாதம் இருமுறை இதழானது. இதன் ஆசிரியர்களாக இராக.தங்கப்பழம், எம்.எஸ். சிவசாமி என்ற இரட்டையர்கள் இருந்தனர்.

‘விபுதி வீரமுத்து’ என்பவர் நடத்திய ‘அற்புபோர்’ என்ற காங்கிரஸ் பத்திரிகைக்கு, ‘கிளர்ச்சி’ இதழ் இரட்டையர்கள் காரசாரமாகப் பதில் எழுதியதாக, ‘இதழியல் கலை: அன்றும் இன்றும்’ நூல் குறிப்பிடுகிறது.

திராவிடத்துள் வாழ்கிறோம்

306

எழுத்து : கோவி.வெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்